

Heart to Heart

वारी
वारिभा

← प्रियम् →

॥ णमोत्थु णं समणस्स भगवओ महावीरस्स ॥
॥ आयओ गुरुबहुमाणो ॥

બારી ગરિમા

તમારી ૧૬ વર્ષની દીકરીને
અચૂક વંચાવવા જેવી
સત્ય-ઘટનાઓ

પ્રિયમ્

અહો શ્રુતમ્

શા. બાબુલાલ સરેમલજી

સિદ્ધાયલ બંગ્લોઝ, હીરા જૈન સોસાયટી,
સાબરમતી, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૫. મો. ૯૪૨૬૫૮૫૯૦૪
ahoshrut.bs@gmail.com

મહા, વિ. ૨૦૭૭

Book Link : bit.ly/priyambooks

(આ લિંકથી બધી જ બુક્સ ફીમાં મળશે, જરૂર અનુસાર આપ સ્વયં પ્રિન્ટ કાઢી શકશો.
પુસ્તકપ્રાપ્તિ માટે લિંક ઉપયોગી થશે, પુછતાછ માટે સંપર્ક ઉપયોગી થશે.)

વિષયાનુક્રમ

NO.....	ARTICLE	PAGE
1	I ask you : કાન્તી	૩
2	Choice Yours : લાલબાઈ	૫
3	Want to be a living dead body ? : રાણકદેવી	૭
4	Plz. Ask Once : સોહનદેવી	૧૦
5	Eyes or Movie ? : સત્યવતી	૧૨
6	Never third : પદ્માવતી	૧૪
7	યા શીલ યા કશું નહીં : વીરમતી	૧૬
8	Decoration of a dead-body : દુર્ગાવતી.....	૧૯
9	સાર	૨૧

*

Thanks to

પુસ્તક : આદર્શ નારિયાં

પ્રકાશક : સાધુમાર્ગી પબ્લિકેશન

લેખક : શ્રી ધર્મેશમુનિજી મ.સા.

જેમાંથી ઘટનાઓને પસંદ કરીને ખૂબ સંક્ષિપ્તરૂપે કરીને
શીલસંદેશ ઉમેરીને અહીં રજૂ કરવામાં આવી છે.

*

* I Ask You *

“તરલા !

આપણને અહીં કોણ દુષ્ટ ઉપાડી લાવ્યું છે ?

આપણું અપહરણ કરનારનું નામ આપ.

હું એના પ્રાણ લઈને મારા શીલની રક્ષા કરીશ.

યા શીલની રક્ષા માટે મારા પ્રાણોની આહૂતિ આપી દઈશ.”

“રાજકુમારી કાન્તા ! આપ મારી વાત સાંભળો,

અત્યારે આપણે પાટણમાં રાજકુમાર કર્ણના મહેલમાં પૂરાયેલા છીએ.

અહીં આપણને બચાવનાર કોઈ નથી.

એ બહુ જ શક્તિશાળી છે.

આપણે પ્રતિકાર કરવાનો પ્રયાસ કરીએ,

તો એ આપણી સાથે જબરદસ્તી પણ કરી શકે છે.

ને આપણી હત્યા પણ કરી શકે છે.

સાંભળ્યું છે કે એણે આપના પતિ સૂરસેનને ય ખતમ કરી દીધા છે.

તો હવે એમને આઘીન થવું એ જ એક ઉપાય છે.”

“ખબરદાર તરલા ! તું દાસી છે,

ને તારી વાત પણ દાસી જેવી જ છે.

મને લાગે છે કે તું પોતે તો ભ્રષ્ટ થઈ જ ચૂકી છે,

ને હવે મને પણ ભ્રષ્ટ કરવાનો પ્રયાસ કરે છે.

નીકળી જા અહીંથી,

તારું કાળું મોં મને દેખાડતી નહીં.

તું કૂતરી હોઈશ,

જેને ગમે તેટલા કૂતરા ભોગવી શકે.

હું એક સન્નારી છું.

મારો સ્પર્શ યા મારા પતિ કરી શકે,

યા અગ્નિ કરી શકે.

ત્રીજી કોઈ વ્યક્તિ મને સ્પર્શી જ ન શકે.

ને મારા પતિ ખતમ થઈ ગયા.

આ વાત પણ સાવ ખોટી છે.

જો આ મોતીની માળા.

જે એમણે મને યુદ્ધ માટે જતા પહેરાવી હતી.

ને કહ્યું હતું કે ‘જ્યાં સુધી આ માળા અખંડ રહેશે,

ત્યાં સુધી તારું સૌભાગ્ય અખંડ રહેશે.

મારા પતિ જીવતા છે,

એ આવશે, ને એ દુષ્ટને ખતમ કરીને

મારા શીલની રક્ષા કરશે.

જા, નીકળી જા અહીંથી.’”

* * * * *

‘યુવરાજ કર્ણ ! તમે ચિંતા ન કરો,

આજે મધરાતે એમની મોતીની માળા તોડી દેવાની,

જવાબદારી મારી, ને કાલે મારી સ્વામિની તમારી...’”

* * * * *

તરલા મધરાતે બારીમાંથી અંદર જઈને

તીક્ષ્ણ છરીથી એ માળા તોડી દે છે.

સૂરસેન કાન્તાને બચાવવા આવી પહોંચે છે.

એ ક્ષણે કાન્તા

હાય પ્રાણનાથ કહીને સળગતી ચિતામાં કૂદી પડી હોય છે.

સૂરસેન પણ એ જ ચિતામાં કૂદી પડે છે.

આખી જનતા કર્ણ અને તરલાને ઘિક્કારે છે.

પરિણામે તેઓ ય ઝેર પીને મરી જાય છે.

* * * * *

શું શીલ એ સસ્તી-નાંખી દેવા જેવી વસ્તુ છે ?
શું નારી અને કૂતરીમાં કોઈ જ ફરક નથી ?
શું ભ્રષ્ટતા સાથે કદી સાચો આનંદ હોઈ શકે ?
શું ઘણાની હોય એ કોઈ એકની પણ હોઈ શકે ?
શું આપણા લાખો પૂર્વજોની પરંપરા ખોટી હતી ?
શું આજની નારી ખરેખર સુખી થઈ છે ?

I ask you, Plz. Answer me.

** Choice Yours **

ઉદયપુરના મહારાણા જયસિંહ.

એમની લાડલી રાજકુમારી લાલબાઈ.

એનો સ્વયંવર યોજાયો છે.

લાલબાઈ વરમાળા લઈને ચાલી રહી છે.

દેશ દેશના રાજાઓ અને રાજકુમારોનો પરિચય અપાઈ રહ્યો છે.

ને લાલબાઈ આગળ ચાલી રહી છે.

“આ છે અનહલવાડાના રાજકુમાર અનહલરાય...”

જેમ જેમ વર્ણન થતું ગયું,

તેમ તેમ લાલબાઈ એમની થતી ગઈ.

એ મનથી તો એમને વરી જ ગઈ હતી.

બાકી હતી વરમાળા પહેરાવવાની.

એણે હાથ ઊંચા કર્યા... હાથ લંબાવ્યા.

અનહલરાયના ગળામાં એ વરમાળા ઢળે

એ પહેલા જોરથી એક ભાલાનો પ્રહાર થયો.

એક રાજકુમારે એ વરમાળાને ભાલાથી આંચકી લીધી.

ને પોતે જ પહેરી લીધી. એ હતો કચ્છનો રાજકુમાર તાજપાલ.

આખી સભામાં હલચલ મચી ગઈ.

અનહલરાયે ગુસ્સાથી તાજપાલ પર પ્રહાર કરવાનો પ્રયાસ કર્યો.

તાજપાલે પોતાનો બચાવ કરીને

ભાલાનો એવો મરણતોલ પ્રહાર કર્યો,

કે અનહલરાયનું ત્યાં જ મૃત્યુ થઈ ગયું.

આખી સભા સ્તબ્ધ છે,

લાલબાઈ વિચાર કરે છે કે

‘મેં મનથી તો એમને પતિ તરીકે સ્વીકારી જ લીધા છે.

એક સમ્રાટના જીવનમાં

કદી બે પતિ તો નથી જ હોતા,

બીજા પતિનો વિચાર સુદ્ધા નથી હોતો.

શીલ એ જ સમ્રાટનું જીવન હોય છે.

શીલહત્યા એ જ એની હત્યા હોય છે.

મારા પતિ ગયા.

હવે જો મારે જીવવું હશે,

તો મારા માટે આવી હત્યા કરનારા

માણસના હાથે મારું શીલ ચૂંથાવા દેવું પડશે,

જે મને હરગીઝ મંજૂર નથી.’

એક જ ક્ષણમાં લાલબાઈ નિર્ણય લઈ લે છે.

અનહલરાયના દેહમાંથી ભાલાનો ધારદાર ભાગ

બહાર ખેંચી કાઢે છે.

અને કોઈ કંઈ સમજે તે પહેલા જ

પોતાના પેટમાં એ ભાલો ભોંકી દે છે.

કાંઈ ચિકિત્સા થાય

એ પહેલા એનું પ્રાણપંખેરું ઊડી જાય છે.

એના મુખ પર શીલરક્ષાનો પરમ સંતોષ વર્તાઈ રહ્યો છે.

ક્ષણિક સુખ માટેની ખંજવાળ
 અને તેને દૂર કરવા માટે
 અવનવી વ્યક્તિ સાથેની ગંદી ચેષ્ટા તો
 ભૂંડણના ભવમાં પણ હોય છે.
 માનવીય સભ્યતા
 એનાથી જે કારણે જુદી પડે છે
 એનું નામ છે શીલ.
 માનવીય સભ્યતા.... પરિવાર.. વિશ્વાસ... વફાદારી...
 પ્રેમાળ લાગણી... સમર્પણ... સાત્ત્વિક સંતતિ... પ્રસન્ન જીવન -
 આ બધું જ જેના કારણે ટકે છે.
 એનું નામ છે શીલ.
 ભૂંડણ જેવી જિંદગીમાં
 ભૂંડણ કદાચ સુખી હોઈ શકે,
 નારી નહીં.

* *Want to be a Living Deadbody ?* *

જુનાગઢના રાજા રા'ખેંગાર.
 એમની રાણી હતી રાણકદેવી.
 એના પર મોહિત બનેલ સિદ્ધરાજ.
 પાટણથી બે વાર વિશાળ સેના લઈને ચડી આવ્યો
 પણ બંને વાર એણે પરાજિત થઈને ભાગવું પડ્યું.
 ત્રીજી વાર એ વિશાળ સેના લઈ આવ્યો.
 રા'ખેંગાર સિદ્ધરાજનો બંદી બન્યો.
 રાણકદેવીને જેવી આ વાતની જાણ થઈ.
 એવું એનું ક્ષાત્ર તેજ ઝળકી ઉઠ્યું.

એ પોતે તો શસ્ત્રસજ્જ બની જ
વિધવા ક્ષત્રિયાણીઓને ય એણે પ્રોત્સાહિત કરી.
૫૦,૦૦૦ સ્ત્રીઓની સેના સાથે એ તૂટી પડી.
સિદ્ધરાજનું બધું જ જોશ ભાંગી પડ્યું.

એ ભાગવા જ જતો હતો.
ત્યાં એની માતા મીનળદેવી બીજી સેના લઈને પહોંચી ગઈ.

યુદ્ધ જામ્યું,
રાણકદેવી ઘાયલ થઈ, જીવતી પકડાઈ.

પોતાનો સ્વીકાર કરે એ માટે
સિદ્ધરાજે આકાશ પાતાળ એક કર્યા,
એ વશ તો ન થઈ.

ઉપરથી સિંહણની જેમ વીફરી...

“દુષ્ટ... પાપી... નીચ... શરમ નથી આવતી તને
ધિક્કાર છે તારી લંપટતાને...”

આવા શબ્દોથી એની ઝાટકણી કરી નાંખી.

સિદ્ધરાજે કોઠાવેશમાં આવીને
એના પતિનું માથું કાપી નાંખ્યું.

લોહી નીતરતું માથું લઈને

સિદ્ધરાજ રાણકદેવી પાસે આવીને કહે છે.

જો આને,

હજી કહું છું મારી જા.

નહીં તો તારા બંને દીકરાઓના ય માથા કાપી નાંખીશ...”

આટલું કહેતાની સાથે

સિદ્ધરાજે એની સામે જ

એના બંને દીકરાઓના માથા કાપી નાંખ્યા.

રાણકદેવીએ આ જોતાની સાથે

સિંહણની જેમ સિદ્ધરાજ પર તરાપ મારી

એની પાસેની કટાર છિનવી લીધી.

સિદ્ધરાજનું મોત એના માથે આવી ગયું.

રાણકદેવીએ કહ્યું, “હત્યારા !

તે મને વિધવા બનાવી દીધી

પણ હું તારી આ ગુજરાતની ધરતીને વિધવા બનાવીને

તારી મા ને રડાવવા નથી માંગતી.

છતાં મારું અંતર કહે છે કે

જેવી તે મારી ને મારા રાજ્યની દુર્દશા કરી છે,

એવી મ્લેચ્છો દ્વારા તારા રાજ્યની પણ દુર્દશા થશે.

હજી પણ છોડી દે આ લંપટતાને.”

સિદ્ધરાજ સ્તબ્ધ થઈને સાંભળી રહ્યો છે

ને રાણકદેવી પોતાના શીલની રક્ષા માટે

એ કટારને પોતાની છાતીમાં ભોંકીને ઢળી પડે છે.

આ દૃશ્ય જોઈને સિદ્ધરાજ બેભાન થઈ જાય છે.

ભાનમાં આવીને ધુસકે ધુસકે રડે છે.

ઘોર પશ્ચાત્તાપ સાથે પતિ-પુત્રો સાથે એનો અગ્નિસંસ્કાર કરે છે.

અને એ જ જગ્યાએ એક ભવ્ય મંદિર બનાવીને

એની મૂર્તિ બેસાડે છે.

આજે પણ એ રાણકદેવીનું મંદિર ને એ મૂર્તિ હયાત છે.

જે દુનિયા આખીને પ્રેરણા આપે છે.

કે શીલ વેંચીને મડદાની જેમ જીવવા કરતા

શીલની રક્ષા કરીને અમર થઈ જવું લાભગણું બહેતર છે.

* Plz. Ask Once *

બાલંભાના રાજા રાજસિંહ.

એમની રાજકુમારી સોહનદેવી,

પરાકાષ્ઠાનું રૂપ ને પરાકાષ્ઠાની વિદ્વત્તા.

એણે પ્રતિજ્ઞા કરી કે

“જે મારી કાવ્ય સમસ્યાની પૂર્તિ કરશે,

એની જ સાથે હું લગ્ન કરીશ.”

કાઠિયાવાડમાં ઘૂમલીના રાજા શિયાજીના દરબારમાં,

એ સમસ્યા લઈને દૂત પહોંચ્યો.

રાજકુમાર સાલામને એ સમસ્યાની પૂર્તિ કરી દીધી.

સગપણ થયું. વિવાહની તિથિ નક્કી થઈ

પણ રાજાનું મન બગડ્યું.

એને પોતાને સોહનદેવીને પરણવાની ઈચ્છા થઈ.

એ માટે એણે કાવતરું કર્યું.

પ્રજાને ખબર પડી ગઈ.

એ રાજાને ધિક્કારવા લાગી.

રાજકુમાર એક આઘાત સાથે એ રાજ્ય છોડી નીકળી ગયો.

રાજાને આનંદ થયો.

એ સીધો સોહનદેવી પાસે પહોંચી ગયો.

પોતાની સાથે વિવાહ કરવાનો આગ્રહ કરવા લાગ્યો.

જેની સાથે સગપણ થયું એનો પત્તો નથી.

એક રાજા પોતાની રાણી બનાવવા કરગરી રહ્યો છે.

સત્તા અને સંપત્તિ બંને એક સાથે મળી રહ્યા છે.

એમાં બિલકુલ લોભાયા વિના

સોહનદેવી સિંહણની જેમ ગર્જી ઉઠે છે.

“દુષ્ટ, બેશરમ, તમારું કાળું મોં લઈને નીકળી જાઓ અહીંથી.
તમારી પુત્રવધૂ પાસે આવી ગંદી માંગણી કરતા
તમને થોડી પણ શરમ નથી આવતી ?”

પણ રાજા શિયાજી પર આ વાતની કોઈ અસર ન થઈ.

એ જબરદસ્તી કરવા સુધી નીચે ઉતરી આવ્યો.

સોહનદેવીએ પોતાના શીલની રક્ષા માટે

એની પાસેની કટાર છિનવી લીધી

ને એની છાતીમાં ભોંકી દીધી.

રાજાનું પ્રાણપંખેરું ઉડી ગયું.

રાજકુમારની શોધ કરાવી સોહનદેવી એને પરણી.

ધૂમલીના રાજ્યમાં એ રાજકુમારનો રાજ્યાભિષેક થયો.

દૂધનું દૂધ ને પાણીનું પાણી તઈ ગયું.

વહેલું કે મોડું તો થવાનું જ છે.

શીલભ્રષ્ટ બધી જ રીતે દુઃખી થશે.

શીલસંપન્ન બધી જ રીતે સુખી થશે.

હજી આ સ્થૂલ વાત છે.

એક નારી માટે.... એક નર માટે... એક મનુષ્ય માટે તો

શીલ એ જ સુખ હોય છે.

શીલભ્રષ્ટતા એ જ દુઃખ હોય છે.

હું મનુષ્ય છું એટલું જ પૂરતું છે

કે હું શીલભ્રષ્ટ ન જ હોઈ શકું.

જો આપણને આટલી સિમ્પલ ફીલિંગ્સ ન થતી હોય

તો આપણે આપણને પૂછવું જોઈએ.

શું હું માણસ નથી ? શું હું પશુ છું ?

Plz Ask once.

Who are we ?

* Eyes or Movie ? *

કલકત્તાની પાસેનું ગામડું.

સતત દુકાળોથી ભરડામાં આવેલો એક પરિવાર.

એ પરિવારના પ્રેમાનંદ નામના સભ્યને

નિર્દય અમલદારે બંદી બનાવ્યો.

એના જીવનની આશા છોડીને

પરિવારના બીજા સદસ્યો તો રંગપુર જતા રહ્યા.

પણ પ્રેમાનંદની પત્ની સત્યવતીએ વિચાર કર્યો.

‘નવા નગરમાં પતિ વિના મારી શીલરક્ષાનું શું ?

જંગલમાં મને તકલીફો પડશે.

ખાવા-પીવાના ઠેકાણા નહીં હોય.

સુખોનો દુકાળ હશે ને દુઃખોનો સુકાળ હશે.

પણ મારી શીલરક્ષા ત્યાં થઈ શકશે...’

સત્યવતીએ વર્ષો સુધી જંગલમાં રહેવું પસંદ કર્યું.

દરમિયાન એના સસરાને બંદી બનાવી લેવાયા.

તો એમને છોડાવ્યા.

બાર વર્ષની મહેનત બાદ

એને જાણ થઈ કે એના પતિ કલકત્તાની જેલમાં છે.

બહાવરી બનીને એ કલકત્તા પહોંચી છે.

જેલની ભાળ મેળવીને એ ત્યાં ય પહોંચી છે.

પણ

નથી પૈસા, નથી લાગવગ, એ શું કરી શકે ?

છતાં જેલની બહાર એ બેઠી છે.

પ્રભુને પ્રાર્થના કરી રહી છે.

એ સમયે ત્યાંથી કોઈ ઉતાવળે પસાર થયું.

એની પાસે એક બેગ હતી તે પડી ગઈ.

એને ખબર ન હતી.

સત્યવતીએ તે માણસને તેની બેગ આપી.

એ માણસ ગળગળો થઈ ગયો.

‘જો તમે મને આ બેગ ન આપી હોત

તો હું ખરેખર લૂંટાઈ ગયો હોત.

બોલો, હું તમારી માટે શું કરી શકું...?’

સત્યવતીએ પોતાની વાત કરી.

એ માણસે બધી કાર્યવાહી કરી.

પ્રેમાનંદને મુક્ત કરવાનો આદેશપત્ર મેળવ્યો.

સત્યવતી પુરુષવેષમાં સજ્જ થઈ જેલમાં આવી.

પ્રેમાનંદને બહાર લાવવામાં આવ્યા.

સત્યવતીની આંખોમાંથી દડદડ આંસું પડવા લાગ્યા.

બાર વર્ષ પછી.. કેટકેટલા કષ્ટો વેઠ્યા પછી

એને એના પતિ મળ્યા...

એની સતીત્વની સાધના ફળી...

સત્યવતી ધારત

તો મારા સુખનું શું ?

મારા સપનાનું શું ?

મારી આશાઓનું શું ?

આવા પ્રશ્નોના ઓઠા હેઠળ

હલકા રસ્તે પોતાનું સુખ શોધી શકત.

પણ એવું એણે ન કર્યું.

કારણ કે એ એવું ધારી જ ન શકી.

કારણ કે એ કોઈ કૂતરી ન હતી.

કોઈ ભૂંડણ કે ગધેડી પણ ન હતી.

એ હતી નારી.

શુદ્ધ નારી.

નારીત્વના ભોગે મળતું સુખ હકીકતમાં ભ્રમણા હોય છે.
જ્યારે તમારી આંખો જ ફોડી દેવાતી હોય
ત્યારે તમને અપાઈ રહેલ સિનેમા ટિકિટોનો
કોઈ જ અર્થ રહેતો નથી.

* *Never Third* *

સિંહલ દ્વીપના રાજા હતા ગંધર્વસેન.

એમની પુત્રી હતી પદ્માવતી.

એના વિવાહ ચિત્તોડના રાજા રતનસિંહજી સાથે થયા હતા.

દિલ્હીના બાદશાહ અલ્લાઉદ્દીન ખીલજી

એના પર આસક્ત થઈને ચિત્તોડ પર આક્રમણ કરવા સેના લઈને આવ્યા.

પણ એમાં ફાલ્યો નહીં.

તો કપટથી રતનસિંહજીને બંદી બનાવી દીધા.

અને જ્યાં સુધી પદ્માવતી પોતાને ન સોંપાય

ત્યાં સુધી તેમને નહીં છોડું એવી ધમકી આપી.

પદ્માવતી ઈચ્છત તો એ દિલ્હીની રાણી બની શકત.

પદ્માવતી ઈચ્છત તો દુનિયાભરના સુખસાધનો પામી શકત.

પણ પદ્માવતી બરાબર સમજતી હતી.

કે શીલ વેંચવાનો સીધો અર્થ છે જાત વેંચવી.

આ સોદો મૂર્ખાઓ જ કરે,

કારણ કે જ્યારે તમે જ વેંચાઈ ગયા હો,

ત્યારે તમને શું મળ્યું -

એ વાતનો કોઈ અર્થ જ રહેતો નથી.

પદ્માવતીએ પરિવારના સભ્યો સાથે ગંભીર વિચારણા કરી.

બાદશાહને કહેવડાવ્યું કે “મને તમારી શરત મંજૂર છે.

હું ૭૦૦ સખીઓ સાથે તમારી પાસે આવીશ,

ત્યારે તમારી સેના કોઈ અશાંતિ ન કરે.”

બાદશાહ ખુશ થઈ ગયો.

રતનસિંહજીને છોડી દીધા.

૭૦૧ પાલખીઓ સામેથી આવી રહી છે.

દરેક પાલખી ૮-૮ સ્ત્રીઓએ ઉપાડી હોય એવું દૃશ્ય છે.

બાદશાહના મનમાં ગલગલિયા થઈ રહ્યા છે.

આખી સેના અનેરી આશાઓમાં રાચી રહી છે.

બધી જ પાલખીઓ લગોલગ આવી ચૂકી છે...

ને આ શું ?

દરેક પાલખીમાંથી સશસ્ત્ર સૈનિકો છલાંગ લગાવે છે.

પાલખી ઉપાડનારી બધી જ સ્ત્રીઓ સ્ત્રીઓ મટીને

સશસ્ત્ર સૈનિકરૂપે પ્રગટ થાય છે.

બાદશાહ ને એની આખી સેના પર એ બધાં તૂટી પડે છે.

આણધાર્યા હુમલાથી એ બધાનો કચ્ચરઘાણ વળી જાય છે.

બાદશાહ માંડ માંડ જીવ બચાવીને દિલ્હી પહોંચે છે.

આનો બદલો લેવા માટે ફરી અત્યંત વિશાળ સેના સાથે આવીને

ચિતોડને ઘેરી લે છે.

પદ્માવતી હવેની પરિસ્થિતિ સમજી જાય છે.

મહેલની નીચે એક અગ્નિકુંડ તૈયાર કરે છે.

રાજા સેના સાથે રણભૂમિમાં ઝઝૂમી રહ્યા છે.

આટલી બધી વિશાળ સેના સામે લડતા લડતા

રાજા અને બીજા પણ રજપૂતો મૃત્યુ પામે છે.

એ સમાચાર મળતાની સાથે

પન્નાવતી હજારો રજપૂતાણીઓની સાથે
 એ સળગતા અગ્નિકુંડમાં ઝંપલાવી દે છે.
 વિજયના નશા સાથે અઘ્લાઉદીન જ્યારે ત્યાં આવી પહોંચે છે.
 ત્યારે એના હાથમાં
 રાખથી વધુ કશું જ આવતું નથી.
 એ હાથ હાથ કરતો દિલ્હી ભેગો થઈ જાય છે.
 આજે પણ એ જગ્યાએ
 રાણી પન્નાવતીનું મંદિર છે.
 જેમાં પન્નાવતી રાણીની પ્રતિમા સંદેશ આપી રહી છે.
 કે એક સ્ત્રીને
 યા એનો પતિ અડી શકે
 યા અગ્નિ અડી શકે.
 ત્રીજા કોઈની મજાલ નથી કે એને અડી શકે
 પછી ભલેને એ દિલ્હીનો બાદશાહ પણ કેમ ન હોય ?

* યા શીલ... યા કશું નહીં... *

વીરમતી.
 ધારાનગરીના રાજા ઉદયાદિત્યની દીકરી.
 ટોડાના યુવરાજ જગદેવ સાથે એના વિવાહ થયા.
 જગદેવની સાવકી મા ઈર્ષ્યાથી ખડયંત્ર રચવા લાગી
 જેથી એનો દીકરો રાજા બને.
 જગદેવ બધું છોડીને રાતે પત્ની સાથે નીકળી પડે છે.
 ને ગુજરાતની રાજધાની પાટણમાં આવે છે.
 વીરમતીને એક ઉપવનમાં બેસાડીને
 રહેવાની જગ્યા જોવા માટે એ પાટણ શહેરમાં અંદર જાય છે.

પાટણની એક વેશ્યા હતી - જામોતી.
 એની દાસીની નજર વીરમતી પર પડી.
 એણે વેશ્યાને વાત કરી.
 એ વીરમતીના કૈબા હોવાનું નાટક કરીને
 એને પોતાને ત્યાં લઈ આવી.
 વીરમતીને ખ્યાલ આવ્યો કે
 એને ફસાવવામાં આવી છે.
 ત્યાં તો ત્યાંના કોટવાલના દીકરા-લાલિયાને
 એના રૂમમાં મોકલવામાં આવ્યો.
 એને કાઢી મુકવા માટે વીરમતીએ ખૂબ પ્રયાસ કર્યો.
 પણ એમાં નિષ્ફળ જતા એણે બીજો ઉપાય અજમાવ્યો.
 ઉપર ઉપરથી પ્રેમ બતાવીને
 એને એવો સ્ટ્રોંગ દારૂ પીવડાવી દીધો
 કે એ ત્યારે જ બેભાન થઈ ગયો.
 વીરમતીએ પોતાના શીલની રક્ષા કરવા માટે
 એની કટાર કાઢીને એની જ છાતીમાં હુલાવી દીધી.
 ને એના મડદાના પાંચ-છ ટુકડા કરી કોથળામાં નાંખી
 બારીમાંથી રાજમાર્ગ પર ફેંકી દીધા.
 થોડીવારમાં ત્યાંથી ચોકીદાર પસાર થયો.
 કોથળો જોઈને ચમક્યો.
 એ કોથળો કોટવાલને આપ્યો
 કોટવાલ ત્યાં સિપાઈઓને લઈને આવ્યો.
 પણ રૂમ તો અંદરથી બંધ હતો.
 ફક્ત એક બારી એવી હતી
 જેમાં કપાટ ન હોવાથી ખુલ્લી જ હતી.
 એક સિપાઈ ત્યાં સીડી મુકીને ચડ્યો.

જેવું એણે અંદર ડોકિયું કર્યું

તેવું વીરમતીએ એનું માથું કાપી નાખ્યું.

માથું રૂમમાં પડ્યું અને ઘડ બહાર.

બીજો સિપાઈ ચડ્યો... એની ય એ જ દશા...

ત્રીજો... ચોથો... પાંચમો.. છટ્ઠો... સાતમો

બઘાની એ જ દશા... બઘા ગભરાયા...

સિદ્ધરાજને બધી વાત કરી.

રાજા પોતે આવ્યો.

સાથે જગદેવ પણ આવ્યો.

રાજાએ એ રૂમ પાસે જઈને કહ્યું.

“હું અહીંનો રાજા સિદ્ધરાજ છું. રૂમમાં પુરુષ કે સ્ત્રી જે પણ હોય,
એ મને આ ઉત્પાતનું કારણ કહે.”

વીરમતીએ બધી વાત કહી.

એટલે જગદેવે કહ્યું,

“તું એકદમ નિર્ભય થઈને દરવાજો ખોલી દે.”

વીરમતીએ દરવાજો ખોલ્યો,

પતિના ચરણોમાં પડીને ધ્રુસકે ધ્રુસકે રડી પડી.

રાજાએ એને આશ્વાસન આપ્યું. બંનેને પોતાના મહેલમાં લઈ જઈ વીરમતીને

દીકરી જેવું સ્થાન આપ્યું.

કોટવાળ અને વેશ્યાનો દેશનિકાલ કર્યો.

અને જગદેવનું રાજ્ય એને અપાવી એનું સમ્માન વધાર્યું.

વીરમતી આજે ય આપણને કહી રહી છે -

તમે ફક્ત શીલ બચાવી લો,

તમારું બધું જ બચી જશે.

* *Decoration of a Dead-Body* *

બુંદેલ ખંડના રાજા ચંદેલની પુત્રી દુર્ગાવતી.
ગોંડ રાજા સાથે એના વિવાહ થયા.
એક દીકરાનો જન્મ થયો.
ને એ વિધવા થઈ.
વૈધવ્યના દુઃખને જીરવી લઈ
દુર્ગાવતીએ બે જવાબદારી ઉપાડી લીધી.
એક-રાજકુમારના ઉછેરની
બીજી-રાજ્યના સંચાલનની.
આ પરિસ્થિતિ જાણીને
અકબરના એક સરદારને તેનો ગેરલાભ લેવાનું મન થયું.
એનું નામ હતું આસિફ ખાં.
એ વિશાળ સેના સાથે ચડી આવ્યો.
દુર્ગાવતીએ પોતાની સેનાને સજ્જ કરી
અને પોતે ય શસ્ત્રોથી સજ્જ થઈને
બાળ રાજકુમારને પીઠ પર બાંધીને
રણમેદાનમાં ઉતરી આવી.
તેને જોઈને એક એક સિપાઈના જોશના
ગુણાકાર થઈ ગયા.
બધા દુશ્મનો પર એવા તૂટી પડ્યા
કે એ બધાએ ઊભી પૂંછડીએ ભાગવું પડ્યું.
આસિફ ખાં ખરાબ રીતે અપમાનિત થયો,
એ બીજી વાર વિશાળ સેના લઈને ચડી આવ્યો.
દુર્ગાવતીએ બીજી વાર પણ એની એ જ દશા કરી.
એ ત્રીજી વાર આવ્યો.

દુર્ગાવતી પૂરા પરાક્રમ સાથે લડી રહી હતી.

પણ એને અચાનક ખ્યાલ આવ્યો.

કે બાળ-રાજકુમાર ઘાયલ થઈ રહ્યો છે.

એણે તરત એને તંબુમાં લઈ જવાનો આદેશ આપ્યો.

ને પોતે ફરી યુદ્ધ કરવા લાગી.

પણ અચાનક એક તીર આવ્યું.

ને એની આંખમાં વાગ્યું.

દુર્ગાવતીએ પોતાના હાથથી એને ખેંચી કાઢ્યું.

ત્યાં એક તીર સીધું ગળા પર લાગ્યું.

ઘણું બધું લોહી વહી ગયું.

દુર્ગાવતીને ચક્કર આવી ગયા.

શત્રુસેનાએ એને ચારે બાજુથી ઘેરી લીધી.

દુર્ગાવતી સમજી ગઈ

કે હવે એનું શીલ જોખમમાં છે.

શત્રુઓ એને જો જીવતી પકડી લેશે

તો સારવાર કરીને એનું જીવન તો લંબાવી દેશે

પણ

એનું શીલનું જીવન પૂરું થઈ જશે.

દુર્ગાવતીને એ હરગીઝ મંજૂર ન હતું.

કારણ કે તે એક નારી હતી.

શુદ્ધ નારી.

ક્ષણના સોમાં ભાગમાં એ નિર્ણય લઈ લે છે.

પોતાની છાતીમાં પોતાના હાથે જ

બર્છી ખોસી દે છે.

એક ભારતીય નારીની ખુમારી, ખમીરી

અને શીલરક્ષાને સલામ કરવા સિવાય

દુશ્મનો પાસે બીજો કોઈ વિકલ્પ જ બચતો નથી.

શીલ એ જ સર્વસ્વ છે.
શીલ વિના બીજું બધું જ ખોખલું છે.
શીલ વિનાનો પૈસો, સુખ, નામના
આ બધું જ મડદાંનો શણગાર છે.
જે મળી પણ જાય.
તો ય એનો કોઈ જ અર્થ નથી.

* સ્મર *

રૂપ દેખીતી રીતે તો સારું લાગે છે
પણ રૂપના કારણે જ આજ સુધીમાં
કરોડો માથા કપાઈ ચૂક્યા છે.
લોહીની નદીઓ વહી ચૂકી છે
કરોડો નારીઓ વિધવા થઈ ચૂકી છે.
કરોડો સંતાનો અનાથ થઈ ચૂક્યા છે.
આખી આખી નગરીઓ બધી જ રીતે લૂંટાઈ છે.
રૂપ ફક્ત પતિ માટે હોય તો ઠીક છે.
રૂપ જ્યારે પતિ સિવાયની વ્યક્તિને દેખાડવામાં આવે,
ત્યારે હોનારતોની વણઝારોને આમંત્રણ આપવામાં આવે છે.
આજે ય દેખીતા યુદ્ધો ભલે ન હોય
પણ રોજે રોજ
કરોડો સ્ત્રીત્વના માથા કપાઈ રહ્યા છે.
શીલના લોહીની નદીઓ વહી રહી છે.
ચારિત્રની હત્યા કરોડોને વિધવા બનાવી રહી છે.

સેંકડો સદ્ગુણો સાવ જ અનાથ થઈ રહ્યા છે.
ને દુનિયા આખી બધી જ રીતે લૂંટાઈ રહી છે.

બહેન !

આ જ રૂપ.. રૂપનું પ્રદર્શન.. સહચાર.. કહેવાતી ફેન્ડશીપ..
કહેવાતું Just Fun... આણે જ આખી ય સ્ત્રીજાતિની
ઘોર ખોદી નાંખી છે.

એક સ્ત્રી આ બધાની પાછળ દોડે છે.

ત્યારે સો સ્ત્રીઓ સીધી કે આડકતરી રીતે
ખલાસ થઈ જાય છે.

આ બધાનો વિચાર કરશો તો

રૂપ, સ્પર્શ, વિષયતૃષ્ણા - આ બધા માટે નફરત છૂટી જશે.

બહેન !

આ અવતાર શીલસંપન્ન થઈને

‘દેવી’ થવા માટે છે, પશુ થવા માટે નહીં.

સ્ત્રી જો Original છે

તો એના જેવું Status બીજું કોઈ જ નથી.

ને જો એ ભ્રષ્ટ થઈ ચૂકી

તો એનાથી વધુ

નામોશી અને બરબાદી બીજી કોઈ જ નથી.

આટઆટલી રાણીઓ ને રાજકુમારીઓ

કાંઈ મૂરખી ન હતી,

કે શીલ માટે પોતાના પ્રાણોની ય આહૂતિ આપી દે,

અહીં જે ઘટનાઓ કહી છે,

તે તો ફક્ત એક ઝલક છે.

ઈતિહાસના લાખો પાનાઓ પર

આવી Originals ની સ્વર્ણિમ છબીઓ લાગેલી છે.

જે તમને એ જ સંદેશ આપે છે
કે તમે સ્ત્રી થઈને
સ્ત્રીત્વને લક્ષિત ન કરતા.
વિશુદ્ધ શીલ પાળીને
સ્ત્રીત્વની આબરુ વધારજો,
એના ખાતર બીજું બધું જ જતું કરજો.
પણ એને સાચવી લેજો.
જે છુપાવવું પડે, જે આજીવન ડંખતું રહે,
જેનાથી કુળને કલંક લાગે
જેનાથી મા-બાપને આઘાત લાગે
જેની બધા જ ધર્મોએ-બધા જ ભગવાનોએ
સાફ સાફ ના પાડી છે.
તમારો અંતરાત્મા પણ જે કરવાની ના પાડે છે
જેના પરિણામો દુઃખદ અને ભયાનક છે.
તેને દૂરથી છોડીને
Original બની રહેવામાં જ Benefit છે.
Wish you all the best.

BOOKS FOR THE GENERAL PUBLIC

૧. જેન સાધુ અને પર્યાવરણ - રસપ્રદ માહિતી
૨. જગતહિતકારની (?) (હિં) - એક વિશેષ અધ્યયન
૩. ગિરિરાજ ગુંજન (ગુ. હિં. અં.) - સચિત્ર બાળસાપ્તાહિક - અંક ૧ થી ૪
૪. ગિરિરાજ ગુંજન (ગુ. હિં. અં.) - સચિત્ર બાળસાપ્તાહિક - અંક ૫ થી ૮
૫. ગિરિરાજ ગુંજન (ગુ. હિં. અં.) - સચિત્ર બાળસાપ્તાહિક - અંક ૯ થી ૧૨
૬. ગિરિરાજ ગુંજન (ગુ. હિં. અં.) - સચિત્ર બાળસાપ્તાહિક - અંક ૧૩ થી ૧૬

BOOKS FOR THE JAINS

૧. સંઘયાત્રા - આમંત્રણ ગાઈડ
૨. વલોણું - વિવિધ લેખો
૩. Defence જિનશાસન - ગિરિરાજ સુરક્ષા - પ્રેરણા + પ્લાન
૪. પ્રશમરતિ અમૃતમ્ - આંશિક રસાસ્વાદ
૫. Secure જિનશાસન - કન્યા ડે - તપોવન - પ્રેરણા + પ્લાન
૬. My સંસ્કાર Card - બાળસંસ્કરણ નોંધપોથી
૧૧. ચૈત્ર સુદ તેરસ - જન્મ કલ્યાણકની ભીતરમાં
૧૨. Plan જિનશાસન - એવું સુંદર સપનું મારું સાકાર હોજો

BOOKS FOR GURU BHAGWANTS

૧. સમ્મતિ સંવાદ - શ્રમણ વાચના
૨. સૌભાગ્ય સંવાદ - શ્રમણ વાચના

PEMPFLATE FOR JAINS

- a. શાસનસેવા - આજીવન ચાર્જિંગ
- b. સોળ વર્ષનો સરવાળો - શાંભ-પ્રદ્યુમ્ન સાધના (ફાગણ સુદ ૧૩ શ્રેણિમાં)
- c. સગાઈ - દીક્ષા-પત્રિકા કોન્સેપ્ટ
- d. મુમુક્ષુના પરિવારને - ટિપ્સ
- e. મુમુક્ષુના યજમાનને - ટિપ્સ
- f. 13 Q. on કોરોના & ઢેરાસર - ગાઈડલાઈન ટિપ્સ
- g. પ્રગતિની પગદંડી - સાધર્મિકને પ્રેરણાપત્ર

Book link - bit.ly/priyambooks

આના દ્વારા પુસ્તકોની Soft Copy Free મળશે.

આપ જરૂર મુજબ પ્રિન્ટ કાઢી શકશો.

With Best Compliments
From

Priyam's All Books

ASHAP0026